Dosarul nr. 2-15819/24
2-24135907-12-2-28112024-1

HOTĂRÂRE
în numele Legii

06 mai 2025 mun. Chișinău

Judecătorul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, Tatiana Balan, examinând, în procedura cererilor cu valoare redusă, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Vasilisa Manole împotriva Tatianei Morărescu cu privire la restituirea împrumutului și încasarea cheltuielilor de judecată și la cererea reconvențională depusă de către Tatiana Morărescu împotriva Vasilisei Manole cu privire la constatarea nulității clauzei contractuale abuzive,

constată:

La data de 26 noiembrie 2024, Vasilisa Manole a depus cerere de chemare în judecată împotriva Tatianei Morărescu cu privire la restituirea împrumutului și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiuni reclamanta a indicat că, la data de 04 iulie 2023, pârâta s-a adresat cu o solicitare de acordare a unui împrumut în sumă de 60 000 de lei.

A menționat că, preliminar încheierii contractului de împrumut, s-a negociat și de comun acord au fost stabilite prevederile viitorului contract de împrumut, prin care s-a stabilit: tipul împrumutului, suma împrumutului, durata contractului de împrumut, rata dobânzii aferente împrumutului, drepturile și obligațiile părților, consecințele întârzierii plății, valoarea, numărul și periodicitatea plăților, rambursare anticipată.

A susținut că, la data de 04 iulie 2023, între ea și pârâtă a fost încheiat contractul de împrumut cu dobândă.

A afirmat că, prin prezentul contract au fost stabilite drepturi și obligații reciproce și nici una dintre părți nu urmărește să obțină, ca urmare a încheierii prezentului contract, mai mult decît valoarea contraprestației, la care s-a obligat, respectând astfel echilibru prestațiilor reciproce.

A declarat că, potrivit contractului de împrumut enunțat, pârâta a împrumutat de la ea suma de 60 000 de lei, pe care urma să o restituie, potrivit condițiilor contractuale, în corespundere cu graficul de rambursare stabilit, în termen de 30 luni, astfel, suma împrumutului de 60 000 de lei și dobânda lunară de 480 de lei.

A notat că, la data de 04 iulie 2023, și-a onorat obligația sa, acordând pârâtei împrumutul în sumă de 60 000 de lei. Drept dovadă de transmitere a banilor

servește recipisa din 04 iulie 2023, care este scrisă și semnată de către pârâtă personal.

A relevat că, ea și-a executat obligațiile corelative contractuale, pe cînd pârâta pînă la data depunerii prezentei cereri a executat parțial obligațiile față de ea, achitând dobânda în mărime de 8 000 de lei.

A invocat că, potrivit pct. 4.3 din contractul de împrumut, dobânda pentru împrumutul acordat va constitui 0,8% lunar începând cu data de acordare a împrumutului pînă la rambursarea lui completă, astfel, este rezonabilă solicitarea privind achitarea dobânzii pentru toată perioada de utilizare a împrumutului, mai mult, art. 874 din Codul civil prevede că, în cazul în care, conform legii sau contractului, obligația este purtătoare de dobândă, se plătește o dobândă egală cu rata de bază a Băncii Naționale a Moldovei aplicabilă conform alin. (2) dacă legea sau contractul nu prevede o altă rată.

A mai invocat că, la caz, contractul prevede dobânda pentru utilizarea împrumutului, care urma a fi plătită în mărimea stabilită de contract (480 de lei pentru fiecare lună calendaristică), perioada dată fiind indicată în anexa la contractul de împrumut.

A relatat că, la data de 25 octombrie 2024, pârâtei i-au fost expediate notificări (cu aviz de recepție), prin care a fost informată repetat despre nerespectarea clauzelor contractuale și despre datoriile existente față de ea, însă notificările au rămas fără răspuns.

A menționat că, la data depunerii prezentei cereri, datoria pârâtei față de ea constituie 60 000 de lei (împrumutul nerambursat).

A susținut că, în legătură cu numeroasele tentative de a soluționa litigiul pe cale amiabilă, adresate către pârâtă, atît în formă scrisă, cît și verbal, pînă la depunerea cererii de chemare în judecată, efectuând mai multe apeluri telefonice, prin care a propus pârâtei diferite modalități de achitare a sumei datorate, ultima a refuzat categoric de a se prezenta în vederea soluționării amiabile a litigiului apărut dintre părți.

Solicită admiterea acțiunii și încasarea de la pârâtă în beneficiul său a împrumutului în sumă de 60 000 de lei, a taxei de stat în mărime de 2 350 de lei și a taxei de timbru în sumă de 200 de lei.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 02 decembrie 2024 a fost acceptată spre examinare, în procedura cererilor cu valoare redusă, cererea de chemare în judecată depusă de către Vasilisa Manole.

La data de 04 martie 2025, reprezentantul Tatianei Morărescu, avocatul Ion Bălănuță a depus referință, în care a indicat că, nu este de acord parțial cu acțiunea înaintată, deoarece contractul de împrumut conține clauze abuzive.

A menționat că, potrivit cererii de chemare în judecată, pârâta a achitat reclamantei suma de 8 000 de lei, cu titlu de dobândă. Prin urmare, plățile efectuate

în contul dobânzii contractuale urmează a fi considerate ca plăți efectuate în scopul stingerii împrumutului.

A afirmat că, în ceea ce privește cerința cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată, acestea, prin prisma prevederilor art. 94 din Codul de procedură civilă, urmează a fi compensate proporțional părții admise din pretenții.

Tot la 04 martie 2025, reprezentantul Tatianei Morărescu, avocatul Ion Bălănuță a depus cerere reconvențională împotriva Vasilisei Manole cu privire la constatarea nulității clauzei contractuale abuzive.

În motivarea acțiunii reconvenționale a indicat că, între Tatiana Morărescu și Vasilisa Manole a fost încheiat contractul de împrumut din 04 iulie 2023.

A menționat că, potrivit contractului, pârâta urma să restituie împrumutul în mărime de 60 000 de lei și să achite dobânda contractuală în mărime de 0,8% lunar, însă dat fund faptul că, pârâta a admis întârzieri la restituirea împrumutului, reclamanta a înaintat cererea de chemare în judecată cu privire la încasarea datoriei.

A susținut că, potrivit art. 3 alin. (1) și (2) din Codul civil, are calitatea de consumator orice persoană fizică care, în cadrul unui raport juridic civil, acționează predominant în scopuri ce nu țin de activitatea de întreprinzător sau profesională. Persoana fizică nu are calitatea de consumator dacă cealaltă parte a raportului juridic civil nu are calitatea de profesionist. Are calitatea de profesionist orice persoană fizică sau juridică de drept public sau de drept privat care, în cadrul unui raport juridic civil, acționează în scopuri ce țin de activitatea de întreprinzător sau profesională, chiar dacă persoana nu are scopul de a obține un profit din această activitate.

A afirmat că, deși reclamanta Vasilisa Manole este persoană fizică, aceasta acordă împrumuturi ca activitate permanentă (similar unui cămătar), iar acest fapt o califică ca profesionist, ceea ce înseamnă că pârâta Tatiana Morărescu este consumator. Faptul că, reclamanta Vasilisa Manole acordă împrumuturi ca activitate permanentă (similar unui cămătar) rezultă, cel puțin, din informația plasată pe portalul național al instanțelor de judecată, potrivit căreia aceasta figurează ca reclamant în acțiuni cu privire la încasarea datoriei în cel puțin cinci dosare civile.

A relevat că, în prezenta cauză există un raport juridic încheiat între un consumator și un profesionist.

A notat că, pct. 4.3 din contractul de împrumut prevede obligația de plată a dobânzii contractuale în mărime de 0,8% lunar.

A declarat că, potrivit art. 1069 alin. (1)-(4) și (6) din Codul civil, clauza propusă de una dintre părți nu este negociată individual dacă cealaltă parte nu a putut să-i influențeze conținutul, în special deoarece aceasta s-a elaborat anticipat, indiferent că face parte din clauze standard sau nu. Dacă una dintre părți propune

celeilalte părți să selecteze din mai multe clauze, clauza nu se consideră negociată individual doar pentru că cealaltă parte a selectat din clauzele propuse. Dacă o clauză a fost propusă ca parte a unor clauze standard, se prezumă că ea nu a fost negociată individual. În contractul dintre un profesionist și un consumator se prezumă că: a) clauzele au fost propuse de către profesionist; b) clauzele nu au fost negociate individual. Clauză standard se consideră clauza care a fost elaborată anticipat pentru o multitudine de contracte implicând diferite părți și care nu a fost negociată individual.

A invocat că, potrivit art. 1072 alin. (1) din Codul civil, într-un contract dintre un profesionist și un consumator, clauza care nu a fost negociată individual se consideră abuzivă dacă este propusă de către profesionist și dezavantajează considerabil, contrar bunei-credințe, consumatorul, iar potrivit art. 1077 alin. (1) pct.3) din Codul civil, sunt considerate abuzive clauzele care nu au fost negociate individual și au ca obiect sau efect obligarea consumatorului de a respecta clauze cu care acesta nu a avut posibilitatea reală să se familiarizeze înainte de încheierea contractului.

A mai invocat că, art. 1079 din Codul civil prevede că, într-un contract dintre un profesionist și un consumator, clauzele indicate la art. 1077 alin. (1) pct. 1)-3) sunt considerate abuzive chiar dacă ele au fost negociate individual cu consumatorul.

A specificat că, potrivit art. 3 din Directiva nr. 93/13/CEE a Consiliului privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii din 05 aprilie 1993, o clauză contractuală, nefiind negociată în mod individual cu consumatorul, este abuzivă, în cazul în care creează, contrar cerințelor de bună-credință, prin ea însăși sau împreună cu alte prevederi din contract, în detrimentul consumatorului, un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților care decurg din contract. Se consideră întotdeauna că o clauză nu a fost negociată individual, atunci cînd a fost inclusă de către comerciant în prealabil și, din acest motiv, consumatorul nu a avut posibilitatea de a influența conținutul ei.

A menționat că, având în vedere faptul că, contractul de împrumut a fost încheiat în ziua adresării pârâtei pentru acordarea împrumutului, este evident că, clauza contractuală, care prevede plata dobânzii contractuale, nu a fost negociată, reclamanta folosind același tip de contract pentru o multitudine de clienți, iar pârâta având doar opțiunea de a accepta sau a refuza contractul. Or, după cum reiese din materialele cauzei, Vasilisa Manole nu a prezentat nici o probă, ce ar demonstra faptul negocierii individuale a clauzelor contractuale, iar simplul fapt că Tatiana Morărescu a semnat contractul nu servește temei suficient pentru a constata că, contractul a fost negociat de fapt.

A susținut că, potrivit art. 16 lit. b) din Legea privind protecția consumatorilor nr. 105 din 13 martie 2003, consumatorul, la încheierea

contractelor, are dreptul de a lua cunoștință, în prealabil, de textul contractului pe care intenționează să îl încheie.

A afirmat că, reclamanta nu a furnizat pârâtei informații precontractuale și nu a transmis ultimei cu suficient timp înainte contractul pentru a lua cunoștință, în prealabil, de textul acestuia, pentru a putea lua o decizie informată cu privire la eventuala încheiere a contractului, or, la materialele cauzei nu sunt anexate careva înscrisuri, ce ar combate aceste alegații.

A remarcat că, Curtea de Justiție a Uniunii Europene (în cazul C-472/23 Lexitor sp. z o.o. vs A. B. S.A., decizia din 13 februarie 2025) a concluzionat că, în cazul încălcării obligației de informare care afectează capacitatea consumatorului de a aprecia întinderea angajamentului său, profesionistul poate fi privat de dreptul la dobânzi și la costuri.

A declarat că, pârâta nu a negociat și nici nu a avut posibilitatea reală de a negocia și de a se familiariza cu condițiile contractuale.

Consideră că, clauza prevăzută la pct. 4.3 din contractul de împrumut este abuzivă.

A invocat că, potrivit art. 329 alin. (1) din Codul civil, în contractele cu consumatorii sunt nule clauzele abuzive, precum și clauzele prin care se derogă de la dispozițiile legale de la care este interzis a se deroga în detrimentul consumatorului, iar potrivit art. 1076 alin. (1) și (3) din Codul civil, clauza abuzivă este lovită de nulitate absolută. În cazul în care partea care nu a propus clauza abuzivă este un consumator, instanța de judecată este obligată să invoce nulitatea din oficiu.

Solicită admiterea acțiunii reconvenționale, constatarea caracterului abuziv și declararea nulității absolute a pct. 4.3. din contractul de împrumut din 04 iulie 2023, încheiat între reclamantă și pârâtă, ce prevede obligația de plată a dobânzii contractuale în mărime de 0,8% lunar.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 06 martie 2025 a fost primită cererea reconvențională depusă de către Tatiana Morărescu.

În conformitate cu art. 276^3 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă. În termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată și a înscrisurilor anexate, inclusiv în cazul comunicării prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, pârâtul prezintă instanței judecătorești și reclamantului o referință, precum și copii de pe înscrisurile necesare.

În conformitate cu art. 276^4 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, instanța soluționează cauza și adoptă dispozitivul hotărârii într-un termen de cel mult 6 luni de la data depunerii cererii. Dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată și înscrisurile anexate, pârâtul nu depune referință, soluționarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar.

Studiind materialele dosarului, judecătorul consideră acțiunea inițială întemeiată și care urmează a fi admisă, iar acțiunea reconvențională neîntemeiată și care urmează a fi respinsă din următoarele motive.

În conformitate cu art. 117 alin. (1) din Codul de procedură civilă, probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile şi obiecțiile părților, precum şi altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale.

În conformitate cu art. 130 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Niciun fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei.

Art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă prevede că, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii.

În conformitate cu art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

Conform art. 9 alin. (1) din Codul civil, drepturile şi obligațiile civile apar în temeiul legii, precum și în baza actelor persoanelor fizice și juridice care, deși nu sunt prevăzute de lege, dau naștere la drepturi și obligații civile, pornind de la principiile legislației civile.

Conform art. 10 alin. (1) din Codul civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile şi să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă până la proba contrară.

Conform art. 774 alin. (1) din Codul civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

Conform art. 776 din Codul civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Articolul 858 alin. (1) și (2) din Codul civil prevede că, temeiul executării rezidă în existența unei obligații. Obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul şi în momentul stabilit.

Conform art. 1242 alin. (1) din Codul civil, prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părți (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeași sumă sau bunuri de același gen, calitate şi cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.

Din materialele dosarului rezultă că, la data de 04 iulie 2023, între Vasilisa Manole, în calitate de împrumutător și Tatiana Morărescu, în calitate de împrumutat, a fost încheiat un contract de împrumut (f. d. 7, 8).

Conform pct. 4.1 din contractul de împrumut enunțat, împrumutătorul, în baza prezentului contract, acordă împrumutatului un împrumut în mărimea și condițiile indicate în prezentul contract după cum urmează: 60 000 de lei.

Conform pct. 6.2.3 din contractul de împrumut, în baza prezentului contract, împrumutatul s-a obligat să restituie împrumutul în mărimea, termenul și modul prevăzut de prezentul contract.

Conform anexei la contractul de împrumut din 04 iulie 2023, părțile contractante au stabilit că, Tatiana Morărescu va achita Vasilisei Manole cîte 2 000 de lei, începând cu data de 04 august 2023 până la data de 04 ianuarie 2026 (f. d. 9).

La data de 04 iulie 2023, a fost întocmită o recipisă, în care Tatiana Morărescu a indicat că, a primit de la Vasilisa Manole, conform contractului de împrumut din 04 iulie 2023, suma de 60 000 de lei și se obligă să achite conform graficului stabilit (f. d. 10, 21).

Actele cauzei, însă, denotă faptul că, Tatiana Morărescu nu și-a onorat obligațiunea de a restitui împrumutul.

Astfel, judecătorul va reține că, la materialele cauzei nu se regăsesc probe, care ar confirma contrariul.

Conform art. 1247 alin. (1) din Codul civil, împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul şi în modul stabilit în contract.

Prin urmare, ținând cont de faptul că, pârâta nu și-a onorat obligațiunea de a restitui împrumutul, judecătorul consideră necesar de a încasa de la Tatiana Morărescu în beneficiul Vasilisei Manole împrumutul în sumă de 60 000 de lei.

În conformitate cu art. 82 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi din cheltuielile de judecare a cauzei.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a

fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

La depunerea cererii de chemare în judecată Vasilisa Manole a achitat taxa de stat în mărime de 2 350 de lei și taxa de timbru în sumă de 200 de lei (f. d. 2-5).

Prin urmare, ținând cont de faptul că, acțiunea inițială a fost admisă, judecătorul consideră necesar de a încasa de la Tatiana Morărescu în beneficiul Vasilisei Manole taxa de timbru în sumă de 200 de lei și taxa de stat în sumă de 2350 de lei.

Cu referire la acțiunea reconvențională, judecătorul reține următoarele.

Conform art. 1244 din Codul civil, în baza contractului de împrumut, părțile pot prevedea şi plata unei dobânzi, a cărei rată anuală nu poate depăși dublul ratei de referință CHIBOR înregistrată în ziua bancară anterioară datei în care părțile au stipulat rata dobânzii. În sensul prezentului alineat, rata de referință CHIBOR este rata calculată în modul stabilit de Banca Națională a Moldovei, în baza cotațiilor orientative/ferme ale băncilor contributorii pentru plasarea mijloacelor bănești în lei moldovenești la alte bănci, pe termen de 12 luni.

Interdicția prevăzută la alin.(1) nu se aplică dobânzilor percepute sau plătite de către Ministerul Finanțelor, Banca Națională a Moldovei, de băncile comerciale, de asociațiile de economii şi împrumut, organizațiile de creditare nebancară, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege.

Rata dobânzii prin care se încalcă dispozițiile alin.(1) se reduce de drept pînă la rata maximă permisă conform alin.(1). Orice clauză contrară este nulă.

În sensul prezentului articol, prin dobândă se înțelege atît sumele socotite în bani cu acest titlu, cît şi alte prestații, sub orice titlu sau denumire, la care împrumutatul se obligă drept preț al utilizării împrumutului.

Suma de bani împrumutată este purtătoare de dobândă din ziua în care a fost remisă împrumutatului.

Se plătește dobândă la expirarea fiecărui an pentru perioada dintre momentul indicat la alin.(5) şi cel al restituirii împrumutului dacă în contract nu este prevăzut altfel. În cazul în care împrumutatul nu plătește dobânda în termen, împrumutătorul poate cere restituirea imediată a împrumutului și a dobânzii aferente.

Conform pct. 4.2 din contractul de împrumut din 04 iulie 2023, împrumutatul va plăti dobânda pentru împrumut conform prevederilor acestui contract. Dobânda aferentă sumei împrumutului este fixă și indispensabilă de suma împrumutului acordat. Dobânda este exprimată în lei și nu se modifică în dependență de restituirea prealabilă a împrumutului.

Conform pct. 4.3 din contractul de împrumut enunțat, dobânda pentru împrumutul acordat va constituie 0,8% lunar, începând cu data de acordare a

împrumutului până la rambursarea lui completă, ceia ce constituie suma de 480 de lei lunar.

Conform art. 1072 alin. (1) din Codul civil, într-un contract dintre un profesionist și un consumator, clauza care nu a fost negociată individual se consideră abuzivă dacă este propusă de către profesionist și dezavantajează considerabil, contrar bunei-credințe, consumatorul.

La caz, judecătorul constată că, dobânda aferentă de 0,8% lunar, ceea ce constituie 9,6 % anual nu este abuzivă și nu dezavantajează consumatorul.

Or, potrivit informației Băncii Naționale a Moldovei, rata de referință CHIBOR pe termen de 12 luni constituie 14,35%, însă părțile prin pct. 4.3 din contractul de împrumut au stabilit rata de 0,8% lunar (9,6% anual), fapt ce atestă că nu depășește dublul ratei de referință CHIBOR înregistrat în ziua bancară anterioară datei în care părțile au stipulat rata dobânzii, adică la data de 03 iulie 2023.

Mai mult, reclamanta Vasilisa Manole prin cererea de chemare în judecată nu solicită plata dobânzii, ci doar corpul împrumutului, nefiind lezat în careva drepturi pârâta Tatiana Morărescu Tatiana.

Prin urmare, reieșind din circumstanțele stabilite și prevederile legale citate supra, judecătorul consideră necesar de a respinge acțiunea reconvențională ca neîntemeiată.

În conformitate cu art. 94, 238-241 și 276^4 din Codul de procedură civilă, judecătorul

hotărăște:

Se admite acțiunea depusă de către Vasilisa Manole împotriva Tatianei Morărescu cu privire la restituirea împrumutului și încasarea cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la Tatiana Morărescu (IDNP *****) în beneficiul Vasilisei Manole (IDNP *****) împrumutul în sumă de 60 000 (șaizeci mii) de lei, taxa de timbru în sumă de 200 (două sute) de lei și taxa de stat în sumă de 2 350 (două mii trei sute cincizeci) de lei.

Se respinge acțiunea reconvențională depusă de către Tatiana Morărescu împotriva Vasilisei Manole cu privire la constatarea nulității clauzei contractuale abuzive ca neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Judecătorul Tatiana Balan